

STORTINGET

Innst. 121 S

(2021–2022)

Innstilling til Stortinget
fra familie- og kulturkomiteen

Dokument 8:5 S (2021–2022)

Innstilling fra familie- og kulturkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Naomi Ichihara Røkkum, Ingvild Wetrhus Thorsvik, Ane Breivik og Sofie Høgestøl om å innføre en fravikelig samboerlov

Til Stortinget

1. Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen utrede en fravikelig samboerlov.
2. Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å styrke samboeres rettigheter i arveloven.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

2. Komiteens merknader

2.1 Innledning

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åse Kristin Ask Bakke, Ragnhild Male Hartviksen og Torstein Tvedt Solberg, fra Høyre, Turid Kristensen og Tage Pettersen, fra Senterpartiet, Margrethe Haarr og Åslaug Sem-Jacobsen, fra Fremskrittspartiet, Silje Hjemdal, fra Sosialistisk Venstreparti, Kathy Lie, og fra Venstre, lederen Grunde Almeland, viser til

representantforslaget om å innføre en fravikelig samboerlov. Forslagsstillerne viser til at en tredel av dem som lever i samliv i Norge, er samboere. Av dem har bare 15 pst. en samboerkontrakt, og det er ikke kjent hvor mange som sikrer samboer gjennom testamentet. Forslagsstillerne mener at en samboerlov og endringer i arveloven vil kunne sikre både trygghet for de etterlatte etter dødsfall og rettigheter for den dårligere stilte part i etterkant av et samlivsbrudd. Komiteen viser til at det i representantforslaget foreslås å utrede en fravikelig samboerlov og at det skal fremmes forslag om å styrke samboeres rettigheter i arveloven.

2.2 Utredning av en fravikelig samboerlov

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at Stortinget så sent som i juni 2021 stemte over et tilsvarende forslag om å utrede en fravikelig samboerlov, og viser til mindretallsforslaget fremmet av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti i forbindelse med behandlingen av Representantforslag 8:209 S (2020–2021), jf. Innst. 602 S (2020–2021). Disse medlemmer viser til at Venstre da stemte mot forslaget og, sammen med Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, sørget for at forslaget ikke fikk flertall.

Disse medlemmer er opptatt av at folk selv må få velge hvordan de vil regulere livet og forholdet sitt. Staten bør være særlig tilbakeholden med å gripe inn i privatpersoners privatliv. Disse medlemmer mener det ikke er tilstrekkelig tungtveiende grunner til å innføre lovregler som innebærer inngrep i individets valgfrihet når det gjelder de rettslige rammene for samlivet.

Folk står fritt til å sørge for egen regulering av sine formuesforhold ved å inngå en samboeravtale.

Disse medlemmer vil samtidig fremheve at vi i dag vet at det er misforståelser og mangel på kunnskap knyttet til hva samboeravtaler bør og kan inneholde. Vi vet også at det statistisk sett er kvinner som kommer dårligst ut når samboere gjennomgår brudd. Disse medlemmer mener dette er en viktig problematikk. Dette er også grunnen til at disse medlemmer har ønsket å utrede en fravikelig samboerlov. Disse medlemmer understreker at en slik utredning må gjøres for å sikre mer kunnskap, uten at man forskutterer konklusjonen av en utredning.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at en utredning og et eventuelt vedtak om en fravikelig samboerlov ikke bare reiser praktiske, men også vesentlige verdimessige spørsmål. Det kan være ulike grunner til at par velger samboerskap fremfor ekteskap. Disse medlemmer mener at staten bør være særlig tilbakeholden med å gripe inn i menneskers privatliv, også når det gjelder hvordan ulike samlivsformer reguleres. Et kunnskapsgrunnlag om et eventuelt behov for en samboerlov må derfor inneholde en vurdering av hvilke forhold som ikke er dekket av andre reguleringer, og om det lar seg gjøre å komme frem til en definisjon av samboerskap som rammer inn en eventuell regulering på en god måte. Det må også klargjøres hvem som eventuelt skal omfattes av en samboerlov, og hvordan man kan sikre at de som eventuelt skal omfattes av loven, kan fatte en informert beslutning om hvorvidt de ønsker at loven skal gjelde for dem.

Disse medlemmer vil likevel peke på at man også har kunnskap som viser at samboere i for mange tilfeller stiller svakt ved et samlivsbrudd. En tredel av de som lever i samliv i Norge, er samboere, og av dem har bare 15 prosent samboerkontrakt. Det er ikke kjent hvor mange samboere som sikrer seg gjennom testamente. Rettshjelpsorganisasjonenes og advokatens erfaring er at flertallet av deres klienter ikke har oversikt over sin rettsstilling og tror at de har bedre rettigheter enn de egentlig har. Deres erfaringer er også at de som har inngått en samboeravtale ikke har tilstrekkelig kunnskap om hva som bør inkluderes i en samboeravtale, slik at avtalene for ofte er mangelfulle.

Disse medlemmer vil peke på at forrige utredning av samboeres rettsstilling ble gjennomført i 1999, og at mye har endret seg siden den gang. I statsrådens svarbrev til komiteen av 15. november 2021 redegjør statsråden for en empirisk undersøkelse i 2016 som skulle gi grunnlag for vurderinger av disse spørsmålene. Det fremstår likevel som om man ikke har et godt nok kunnskapsgrunnlag for å kunne vurdere om det vil være riktig å innføre en samboerlov. Disse medlemmer stiller seg derfor positive til at det gjennomføres en

utredning av en fravikelig samboerlov, men vil understreke at en slik utredning skal gjennomføres for å sikre et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag for senere å kunne ta stilling til om det vil være riktig å innføre en fravikelig samboerlov.

Komiteens medlem fra Fremskrittspartiet mener spørsmålet om en utredning og et eventuelt vedtak om en samboerlov reiser flere praktiske, men også vesentlige verdimessige spørsmål. Når et samboerpar har valgt å flytte sammen uten å gifte seg, er det deres eget valg. For flertallet som gifter seg, er det et poeng at giftermål er noe mer og noe annet enn et samboerskap. Tilsvarende er det også slik at for flertallet som velger samboerskap, er det et poeng at samboerskap er noe annet og mindre forpliktende enn giftermål. I likhet med flertallet i saken om samme tema, som ble behandlet i 2021, står dette medlem fast ved at staten bør være særlig tilbakeholden med å gripe inn i privatpersoners privatliv på dette området. Det er ikke tilstrekkelig tungtveiende grunner til å innføre lovregler som innebærer inngrep i individets valgfrihet når det gjelder de rettslige rammene for samlivet.

Dette medlem viser til at samboere som ønsker det, står fritt til å sørge for egen regulering av sine formuesforhold ved å inngå en samboeravtale. Et område som det er vanlig at samboere gjør avtaler om, er f.eks. felles eiendom. De fleste tinglyser felles bolig på begge parter. Det er også svært vanlig at den ene kjøper seg inn i partnerens bolig. Hvis ikke dette er mulig, er det vanlig å ha skriftlige avtaler om hvordan faste kostnader til bolig skal fordeles. Her finnes det mange gode eksperter som gir råd om hva man må tenke på når man skriver en samboeravtale. Det er også mye tilgjengelig informasjon om dette lett tilgjengelig i brede medier, og det publiseres stadig vekk artikler om temaet som bidrar til å informere de aller fleste som er i målgruppen.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til Dokument 8:209 S (2020–2021), jf. Innst. 602 S (2020–2021), der representanter fra Sosialistisk Venstreparti fremmet forslag om å innføre en fravikelig samboerlov, og er glad for at forslagene ser ut til å kunne få flertall i denne perioden.

Dette medlem viser til at manglende regulering av samboerskap svekker likestillingen og er en risiko for fattigdom. Dette medlem mener derfor det er behov for en fravikelig lov som samboere kan velge å benytte seg av for å regulere sitt samliv. Dette medlem viser til at en slik lov kan tre inn når et samboerpar har vært samboere et visst antall år, og at paret må bli orientert om at loven er i ferd med å tre inn, slik at de kan velge om den skal regulere deres samboerskap.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Venstre mener at tiden er mo-

den for et lovverk som er tilpasset en moderne samtid der folk velger ulike måter å leve sammen på. Et oppdatert lovverk for samboere vil være et viktig tiltak for å sikre likestilling og unngå at en part havner i en fattigdomsfelle ved samlivsbrudd eller dødsfall. Disse medlemmer mener det fortsatt skal være et skille mellom to personer som velger å inngå et ekteskap, og de som velger å være samboere. En utredning av en ny samboerlov bør reflektere dette. I tillegg vil dette ivaretas ved å gjøre en samboerlov fullt ut fravikelig.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Venstre viser til at mange samboere blir enige om det økonomiske oppjøret når de flytter fra hverandre. Dagens løsning, der partene regulerer samlivet selv blant annet ved bruk av samboeravtaler, forutsetter at partene vet om denne muligheten. Disse medlemmer viser til at retts- og hjelpsorganisasjoner som JURK erfarer at få samboerpar har inngått en samboeravtale, og at inngåtte avtaler ofte er mangelfulle. Svært få parter har en samboerkontrakt der eierforhold til verdiene deres avklares og begge samboernes bidrag til samlivet anerkjennes. Følgelig er ikke dagens løsning god nok.

Disse medlemmer viser til at JURK opplever at det er misforståelser og forvirring rundt dagens rettstilstand. De erfarer at mange mangler kjennskap til sine rettigheter og plikter som samboere, og mange tror at de har bedre rettigheter enn det de egentlig har etter endt samboerskap. Sammenlignet med ektefellers rettsstilling mangler samboere beskyttelse, og det økonomiske oppjøret mellom dem kan bli vanskelig.

Disse medlemmer viser til at Norge har fått kritikk fra FNs kvinneskiftekomité på grunn av manglende lovregulering for samboere. I komiteens behandling av Norges 8. rapport om oppfølging av kvinneskiftekonvensjonen uttalte komiteen bekymring for

«at kvinner som er samboere fortsatt ikke har noen økonomiske rettigheter og vern når slike forhold går i oppløsning».

Norge ble oppfordret til å

«treffe de juridiske tiltak som er nødvendige for å garantere kvinner i samboerskap samme økonomiske vern som gifte kvinner».

Disse medlemmer viser til at det ofte er kvinner som blir stående på bar bakke ved endt samboerskap. Erfaring viser at det ofte er menn som betaler lånet på boligen og hytta og sparer til pensjon, mens kvinner dekker familiens forbruksutgifter. Konsekvensen er ofte at mannens investeringer øker i verdi, mens kvinnens økonomiske bidrag blir spist opp. Derfor kan mangelen

på en samboerlov utgjøre en fattigdomsfelle for kvinner, noe som må regnes som et likestillingsproblem.

Disse medlemmer viser til at en fravikelig samboerlov vil flytte aktivitetsplikten fra den svake til den sterke part. I dag er det i hovedsak den svake part som må ta initiativ til en samboeravtale for å sikre et rettfærdig oppgjør.

En samboerlov vil gjøre rettstilstanden mer forutsigbar og lettere tilgjengelig samt gjøre økonomiske oppgjør ved endt samboerskap enklere og mer rettfærdige.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at med en samboerlov vil derimot den svake part ha vetorett mot en ugunstig avtale skrevet av den sterke part. Det viktigste argumentet for en fravikelig samboerlov er at denne vil fungere som et nødvendig sikkerhetsnett for de samboere som ikke er økonomisk likestilte.

Komiteen fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede en fravikelig samboerlov.»

2.3 Styrking av samboeres rettigheter i arveloven

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at forslag til ny arvelov nylig ble underlagt en grundig behandling i Stortingets justiskomité. I den forbindelse ble det gjennomført en egen høring, og Stortinget ble forelagt flere forslag som gikk ut på å styrke samboeres arverettslige stilling.

Disse medlemmer viser til at Stortinget blant annet tok stilling til om samboere som har bodd sammen i et visst antall år uten å ha felles barn, skulle ha rett til arv etter hverandre, og om denne arveretten skulle kunne begrenses i gjensidig testament mellom samboerne. Heller ikke dette forslaget ble vedtatt av Stortinget. Resultatet av behandlingen i Stortinget ble at reglene om rett til arv og uskifte for samboere i det vesentlige forble uendret. Som en del av lovarbeidet ble det imidlertid vedtatt nye saksbehandlingsregler mv. for å styrke samboeres stilling i arveloven og i husstandsfellesskapsloven. Reglene trådte i kraft 1. januar 2021.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til at statsråden i sitt svarbrev til komiteen peker på at samboere i Norge har en noe begrenset rett til arv og en vid adgang til å overta eiendeler i uskifte, og sammenliknet med de aller fleste stater har samboere i Norge omfattende arverettigheter etter hverandre. Ingen andre nordiske land har lovregler om rett til arv og rett til uskifte for

samboere. Disse medlemmer vil også vise til at Stortinget for kort tid siden behandlet forslag til ny arvelov. Forslaget ble underlagt en grundig behandling i Stortinget, og i høringen av arvelovsutvalgets utredning var det ingen av høringsinstansene som ga uttrykk for generell støtte til forslaget om å innføre en mer omfattende rett til arv og uskifte for samboere. En rekke høringsinstanser hadde derimot innvendinger til utvalgets endringsforslag, bl.a. Den Norske Advokatforening og Den norske dommerforening. Arvelovsutvalgets forslag ble ikke fulgt opp i Prop. 107 L (2017–2018) Lov om arv og dødsboskifte (arveloven). Resultatet av behandlingen i Stortinget ble at reglene om rett til arv og uskifte for samboere i det vesentlige forble uendret. Disse medlemmer mener at det ikke er grunn til å gå inn for endringer nå.

Disse medlemmer viser til at arvereglene har stor praktisk betydning for borgerne, og at borgerne tilpasser seg arvereglene over tid. Arvereglene gjelder langsiktige forhold, og Stortinget som lovgiver har et ansvar for å sørge for stabile regler. Disse medlemmer viser til statsrådets svarbrev, der det også problematiseres at å snu utgangspunktet for hva som gjelder når samboere ikke har skrevet testament, både vil være utfordrende og ha store konsekvenser for dem det gjelder.

Disse medlemmer viser til at dagens lovgivning gir et betydelig arverettslig vern for samboere med lav eller middels formue som har felles barn. For par som ikke har felles barn, kan det arverettslige vernet utvides ved et testament, slik også statsråden påpeker i sitt svarbrev. På bakgrunn av dette kan ikke disse medlemmer støtte representantforslagets forslag 2.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Venstre mener at dersom det etableres en ny definisjon av samboerskap gjennom en ny samboerlov, vil det også være aktuelt å se på hvorvidt

reglene i dagens arvelov om rettigheter til minste arv for samboere bør vurderes på nytt og/eller harmoniseres.

Disse medlemmer viser videre til at samboere etter dagens arvelov ikke har adgang til å testamentere rett til uskifte av felles bolig og fritidseiendom til hverandre, med mindre de har eller har hatt felles barn. Disse medlemmer mener at dette er problematisk med tanke på hvor mange som lever i denne samlivsformen, også i felleseid bolig. Gjennom mulighet til å beslutte rettigheten gjennom testament vil muligheten for et fullt økonomisk selvstendig samliv ivaretas. Et forslag om å styrke samboeres rettigheter i arveloven bør inkludere dette.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å styrke samboeres rettigheter i arveloven.»

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Venstre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om å styrke samboeres rettigheter i arveloven.

4. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget ber regjeringen utrede en fravikelig samboerlov.

Oslo, i familie- og kulturkomiteen, den 18. januar 2022

Grunde Almeland

leder

Turid Kristensen

ordfører

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Justis- og beredskapsministeren

Stortinget
Familie- og kulturkomiteen
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
21/5894

Dato
15.11.2021

Representantforslag 5 S (2021–2022) om å innføre en fravikelig samboerlov fra representantene Naomi Ichihara Røkkum, Ingvild Wettrhus Thorsvik, Ane Breivik og Sofie Høgestøl

Jeg viser til brev 26. oktober 2021 til familie- og barneminister Kjersti Toppe. Brevet besvares av meg siden det er Justis- og beredskapsdepartementet som har ansvaret for denne delen av familieretten og for arveretten.

I det vedlagte representantforslaget foreslås det å utrede en fravikelig samboerlov samt å styrke arveretten for samboere.

1. TIL FORSLAGET OM Å UTREDE EN FRAVIKELIG SAMBOERLOV

I representantforslaget foreslås det at regjeringen skal utrede et forslag til en fravikelig samboerlov. Stortinget voterte over et tilsvarende forslag så sent som 9. juni 2021, jf. Representantforslag 209 S (2020–2021) fremsatt av SV. Representantforslaget fremsatt av venstrerepresentantene er således langt på vei sammenfallende med dette. Familie- og kulturkomiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti fremmet i komiteen et forslag om å utrede behovet for en ny samboerlovgivning. Et betydelig mindretall – 42 av 87 stemmer – støttet forslaget. Partiene Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre stemte imot forslaget. Dersom partiet til forslagsstillerne i representantforslag 5 S (2021-2022) hadde stemt for forslaget i juni 2021, ville forslaget blitt vedtatt.

Arbeiderpartiet og Senterpartiet understreket i sakens anledning at det er viktig å ivareta begge parter i et samboerskap ved et eventuelt brudd. Disse medlemmene pekte samtidig på at det finnes forskjellige tilnærminger til det å leve sammen. Mens noen velger å inngå ekteskap, velger andre å «bare» være samboere. Disse medlemmene ga uttrykk for at det er et vesentlig poeng at lovverket reflekterer denne forskjellen i parenes ønskede samlivsform.

Jeg er ut fra dette positiv til en utredning av behovet for en regulering av samboeres formuesforhold med sikte på å få mer kunnskap, - og gjennom det følge opp Arbeiderpartiet og Senterpartiets holdning til spørsmålet fra juni 2021. Det er mange spørsmål som bør utredes, og det er ikke gitt hva som vil bli konklusjonen etter en slik utredning. Dette gjelder lovregler på privatrettens område, og en endret rettsstilstand vil dermed innebære at midler overføres fra en person til en annen.

Justis- og beredskapsdepartementet delfinansierte i 2016 en empirisk undersøkelse for å gi et grunnlag for vurderinger av disse spørsmålene. Undersøkelsen ble besvart av 3000 voksne personer. Analyser av funnene tilsier blant annet at samboere har en mindre sammenvevd økonomi enn ektefeller. Undersøkelsen indikerer at kunnskapen om rettsreglene i samboergruppen er ganske god. Samboere inngår også i noe større grad avtaler med hverandre om formuesforholdene enn de gjorde tidligere. Samtidig må man ta i betraktning at samboergruppen er sammensatt. Ikke alle samboere vil være tjent med lovregulering. Samboere som har flyttet sammen for å teste ut forholdet, eller samboere som har levd i tidligere parforhold med barn, vil for eksempel ikke nødvendigvis ønske seg deling av formuen etter endt samboerskap. Og hva om midlene som skal deles, er arv eller gaver fra den enes familie? Dette utelukker likevel ikke at det kan være et betydelig økonomisk fellesskap i deler av samboergruppen, og at det kan være behov for å utrede behovet for lovgivning. Ikke minst gjelder dette med tanke på samboerskap med felles barn.

2. TIL FORSLAGET OM Å STYRKE SAMBOERES RETTIGHETER I ARVELOVEN

I representantforslaget foreslås det også å styrke samboernes rettigheter etter arveloven. I Norge har samboere en noe begrenset rett til arv og en vid adgang til å overta eiendeler i uskifte. Sammenlignet med de aller fleste andre staters lovgivning har samboere i Norge omfattende arverettigheter etter hverandre. Ingen andre nordiske land har regler i loven om rett til arv (legalarv) og rett til uskifte for samboere.

Reglene ble innført ved lov 19. desember 2008 nr. 112 (i kraft fra 1. juli 2009) og er videreført med noen mindre endringer i lov 14. juni 2019 nr. 21 om arv og dødsboskifte kapittel 4 og 7. Samboere med felles barn har etter loven rett til en arv på fire ganger grunnbeløpet (i dag omkring 425 000 kroner), som går foran eventuell arv til den avdødes livsarvinger. Det samme gjelder for samboere med minst fem års samboerskap uten felles barn dersom det er fastsatt i testament. Om arvelateren har barn, vil et

forslag om å styrke den lengstlevende samboerens arverettslige stilling nødvendigvis gå på bekostning av barnas rett til arv.

I NOU 2014: 1 Ny arvelov ble det foreslått å innføre en mer omfattende rett til arv og uskifte for samboere, jf. s. 48–54. I høringen av utredningen var det ingen av høringsinstansene som ga uttrykk for generell støtte til forslaget. En rekke høringsinstanser hadde derimot innvendinger til utvalgets endringsforslag, se nærmere Prop. 107 L (2017–2018) Lov om arv og dødsboskifte s. 65–67. Høringsinstansene ga uttrykk for tvil om forslaget ville være i tråd med folks rettsoppfatning, og pekte blant annet på at man ikke bør ha et lovverk som overfører betydelige formuesverdier som en passivitetsvirkning, alene av den grunn at man bor samme sted. Flere tok til orde for å kreve avtale, en felles erklæring eller testament for å sikre at partene har tatt et aktivt valg hvis de skal gis utvidede rettigheter til arv og uskifte etter hverandre. Det ble også pekt på at den avdøde gjennom livet kan ha hatt flere livsledsagere, men gjerne vil ha hatt en langvarig og stabil relasjon til egne barn. Det ble i den forbindelse pekt på at det kan synes tilfeldig at den samboeren som har bodd sammen med arvelateren noen få år mot slutten av livet, skal kunne motta en betydelig arv, og at en arverett for samboere vil gå ut over barnas arverett.

Arvelovutvalgets forslag ble ikke fulgt opp i Prop. 107 L (2017–2018). Forslaget til ny arvelov ble underlagt en grundig behandling i Stortingets justiskomité. Det ble gjennomført en egen høring, og Stortinget ble forelagt flere forslag som gikk ut på å styrke samboeres arverettslige stilling. Stortinget tok blant annet stilling til om samboere som har bodd sammen i et visst antall år uten å ha felles barn, skulle ha rett til arv etter hverandre, og at denne arveretten skulle kunne begrenses i gjensidig testament mellom samboerne. Heller ikke dette forslaget ble vedtatt av Stortinget.

Resultatet av behandlingen i Stortinget ble at reglene om rett til arv og uskifte for samboere i det vesentlige forble uendret. Som en del av lovarbeidet ble det imidlertid vedtatt nye saksbehandlingsregler mv. for å styrke samboeres stilling i arveloven og i husstandsfellesskapsloven. Reglene trådte i kraft 1. januar 2021.

Selv om blant annet Senterpartiet og Arbeiderpartiet ønsket å få utredet en mer omfattende arverett for samboere, kan jeg ikke se at det er tilstrekkelig grunnlag for å ta opp saken på nytt nå. Det skyldes i første rekke at vi nylig har hatt en grundig vurdering av spørsmålene gjennom et offentlig utvalg, en bred alminnelig høring, høringsmøte i Stortinget og Stortingets egen behandling av saken. Arvereglene har stor praktisk betydning for borgerne, og borgerne tilpasser seg arvereglene over tid. Arvereglene gjelder langsiktige forhold, og lovgiverne har et ansvar for å sørge for stabile regler. Å snu utgangspunktet nå om hva som gjelder når samboerne ikke har skrevet testament, vil være pedagogisk utfordrende og vil ha store konsekvenser for dem det gjelder.

Dagens lovgivning gir et betydelig arverettslig vern for samboere med felles barn med lav eller middels formue. For par som ikke har felles barn, kan det arverettslige vernet utvides ved testament.

Med hilsen

Emilie Enger-Mehl